

P. Marton Marcell Boldizsár: Szépszeretet. Életem emlékei a Szűzanyában. Bécs, Christliche Innerlichkeit kiadó, 1982, 148 o. Megrendelhető: Provinzialat der Karmeliten, Silbergasse 35, A-1190 Wien.

Az Avilai Szent Teréz halála IV. centenáriuma rendezett jubileumi évben a Sarutlan Kármelita Rend legfőbb előljárója megbízta a bécsi Christliche Innerlichkeit kiadót, tegye közzé az 1966-ban elhunyt P. Marton Marcell kármelita 1950-ben előljárói kérésre összeállított önéletrajzát. Az imában fogant és minduntalan imába forduló írást olvasva rendkívül cikcakkos pálya rajzolódik elénk. A Zala megyei tehetséges fiú 15 éves korában kerül el szűkebb hazájából Pázmány városába, Nagyszombatba; útja onnan a budapesti Bölcsészkarra vezet, majd fiatal tanárként az erdélyi Petroșenyben látjuk. Vakációi során ki-kiruccan egy kis salzburgi, müncheni és itáliai kultúrkirándulásra. Az első világháború az albániai frontra dobja, amelynek poklából csodával határos módon menekül meg. Egy Titokzatos Asszony (a Boldogságos Szűz Mária), Hajnalcsillag vezet, akivel gimnazista korában ismerkedett meg, de akiről másfél évtizeden át majdnem elfeledkezett. Az irodalmi, szónoki sikerek mákonya azonban csak ideig-óráig képesek elbódítani a fiatal tanárt: amint az elfeledett, de titokban mindig visszasírt Asszony alakja egyre világosabban felragyog, annál inkább keresi a magányt, keresi igazi önmagát. Megigézi a Hófehér Mária, az Örökkévalóság Asszonya, a Magány és a Fájdalmak szelídarcú Asszonya. Így közelít a Jóság, a Béke és a Bölcsesség vonzásában a Bűnösök Édesanyjához, és talál rá ismét Jézusra, a Szépszeretetre. Egy Mödlingben végzett 40 napos lelkigyakorlat tűzpróbája után jelentkezik a budapesti kármelitáknál; Győrben P. Szeghy Ernő lesz újoncmestere és bensőséges barátja. A 38 éves tanár, a társasági élet kedvenc „Bódiája”, a bravúros lovas és hegyászó, a jótolú író és szenvedélyes zenebarát a Szépszeretet Anyja vezetésével teljesen új életet kezd. — Sajnos, csak eddig tart P. Marcell a Virgine Carmeli „Confessio”-ja. További belső alakulásáról eddig még kiadatlan Naplójegyzetei, rendtársai és azok vallhatnának, akik évtizedeken át sereglettek gyóntatószéke körül. A Kármelhegyi Boldogasszonyról nevezett Marcell atya az evangéliumi boldogságok sokat szenvedett, de mindig alleluját éneklő hirdetője, a Szeplőtelen Szűz „lovagja és trubadúrja”, végső soron a Megfeszített Jézusnak, a Szépszeretetnek feledhetetlen tanúja. Neve szerepel azok között, akiknek boldoggá, ill. szentté avatását a Kármelita Rend általános posztulátora képviseli.

Puskely Mária

Prokop Péter: Ő d v ő s s é g ű n k . Grafikák. Róma, 1984, 200 o.

1984-ben megjelent albumával érdekes tárlatra vezet bennünket Prokop Péter. A sorozat képei lazán a Jézus Neve litánia szövegéhez kapcsolódnak. Előző albumaival ellentétben itt nem lehet egyhuzamban áttanulmányozni a képeket. Néhány megdöbbentő kép után kis pihenőt, kitérőt tart, beszélni kezd különféle témákról. Egy-egy kroki, elmélkedés vagy tanulmány után újra visszavezet a képekhez. Látszólag nincs összefüggés a képek és írások között. Pl. a Vértanúk erőssége, Hitvallók világossága, Szűzek tisztasága c. képek után a Mit látott Constantinus? c. kroki következik. De aztán váratlanul összeáll a részekre tagolt nagy egész. „A megrendítő hit művészete ceruzával, krétával, ecsettel, író tollal... Krisztus módján gondolkodni és élni megtalálása.” Ez a formabontó tárlatvezetés célja.

Előző műveiben már részoktatott bennünket a művész, hogy alkotásaiban ne keressünk negédes fomákat. Mint maga mondja: „Magunkat áztatjuk csak, pedig tudjuk, hogy öncsalók vagyunk. Elferdítjük tetszetősre vérző problémáinkat.”

Grafikái kusza vonalaiban keresi a „színfal mögötti valóságot.” A sorozatból csak néhányat emelnék ki, hogy a mester kezének vonalvezetése nyomán mi is izelítőt kaphassunk ebből a valóságból. A 4. kép: „Krisztus, hallgass meg minket. Utlegeinkért bocsáss meg.” A diagonális elrendezésű alakok megnyújtott kezei csak ütnek, ütnek. Jézus elnagyolt alakjának legkihangsúlyozottabb része a természetellenesen széles